

съ ученицитѣ на дѣската, подирь по команда да ги упражняватъ на таблитѣ имъ, и когато вече дѣцата навикнѣтъ, тогава може да ги остави сами да са упражняватъ.

Ето въ кратко сичко, което трябва да знае учительтъ, преди да захване да учи дѣцата по звучната метода. Сега да претѣпимъ къмъ самото обучение.

Урокъ първи.

ш (шъ), *и*, *л* (лъ), *о*.

Казахми, че учительтъ трябва да захваща най напредъ отъ тѣзи букви, които сѣ по-лесни за изговарянію и по лесни за писаніе. На това основаніе и ний ще захваними отъ *думата шило*. Учительтъ земе буквата *ш*, тури я на дѣската, щото да я виждѣтъ сичкитѣ ученици и високо я произнася *ш ш ш ш ш* нѣколко пѣти; подирь кара сичкитѣ ученици да я произнасятъ нѣколко пѣти на редъ високо, и освѣнь туй, кара сѣки ученикъ самси да я повтори. Ученицитѣ, като научѣтъ произношеніето на буквата, учительтъ я пише. Учительтъ не трябва на първи пѣтъ да обръща вниманіе, красиво ли пишѣтъ ученицитѣ буквата, или не; доста е само да са узнава, коя е тѣзи буква. Кагато чакъ ученицитѣ научѣтъ, — сички безъ исключеніе, — какъ са произнася буквата и какъ са пише, тогава вече трябва учительтъ да имъ покаже втората буква *и*, която тѣй сѣщо ще тури на дѣската. За буквата *и* са повтаря сѣщото, което са говори и за буквата *ш*. Тогава учите-